

Texas lại Rục Rỡ.

Nguyễn Thị Thanh Dương.

Một tin buồn khủng khiếp đến với cư dân Texas nói chung và vùng Dallas-Fort Worth nói riêng. Ngày thứ năm February 11 tai nạn xe cộ xảy ra trên highway I-35 Fort Worth, hàng trăm chiếc xe chồng chất húc vào nhau, mấy người chết và hàng mấy chục người vào bệnh viện. Có lẽ dân Texas đã quen với nắng nóng mùa hè, lạnh khô vào mùa đông (mà mùa đông thì không dài) mấy khi Texas có tuyết rơi, tuyết đông đá, họ không kinh nghiệm hay quá ý y chút tuyết đóng băng trên đường nhằm nhò gì nên các tay lái mới gây ra tai nạn.

Những ngày kế tiếp trời lạnh nhiều hơn và tuyết rơi nhiều hơn, suốt mấy ngày cuối tuần tôi không dám bước ra khỏi cửa, trong nhà mở heat nhiệt độ 75 mà vẫn thấy ớn lạnh vì ảnh hưởng gió và tuyết bên ngoài. Tôi than thở và...oán trách mùa đông Texas năm nay "cà chớn". Xem trên ti vi thấy hình ảnh những đường dây điện cao thế bị cháy nổ, đọc tin hàng triệu người bị mất điện mất nước mà thêm lo sợ. Tôi không thể tưởng tượng nổi nếu nhà mình thiếu điện thiếu nước sẽ ra sao? chắc là phải "di tản" đến nhà người thân hay cùng lắm ra hotel tạm trú vài ngày. Ban đêm những vòi nước nhà tôi được mở chảy rả rã để tránh ống nước bị đông đá, thế mà tôi vẫn gặp ác mộng thấy ống nước nhà mình vỡ tung. May mắn đường ống nước nhà tôi bình an nhưng dòng chảy yếu đi do ảnh hưởng những nơi khác bị đông đá và ống nước bị vỡ bể. Thế vẫn chưa yên, lại nghe tin từ thành phố thông báo có thể nước bị nhiễm trùng vì bể vỡ ống nước, trong khi chờ sửa chữa và kiểm tra lại mọi người nên dùng nước nấu chín cho an toàn.

Không đi chợ cuối tuần còn chịu được vì như hầu hết những gia đình Việt Nam nhà tôi cũng đầy gạo mấm, dầu ăn và gia vị căn bản hành tiêu tỏi ớt thì không bao giờ thiếu, giá mà chợ búa có đóng cửa vài tuần cũng...đủ xài. Ông bưu điện không bỏ thư. Thời buổi này nhà ai thì không biết chứ nhà tôi chỉ nhận mấy tờ báo chợ hay mấy thư quảng cáo là nhiều nên không nở nhìn ông lặn lội tuyết sương chỉ để bỏ mấy thứ kia làm gì. Ông đồ rác cũng nói "không" vì thời tiết gay go hôm thứ tư Feb.17. Rác nằm đợi thêm vài ngày nữa cũng không sao. Ông rác hãy nghỉ ngơi ở nhà cho an toàn nhé. Nhưng mấy cái hẹn vào ngày Feb. 17 và Feb, 18 bác sĩ, bệnh viện cũng đồng loạt gửi tin nhắn, email đến mọi người để cancel, kể cả cái hẹn chích ngừa Covid lần 2 thì ai mà không bồn chồn lo lắng. Tôi lại càng thêm chán cái mùa đông này.

Trước kia tôi yêu tuyết lắm, thỉnh thoảng... trời ban cho Texas chút tuyết mùa đông tôi đã mừng hóm ra chụp hình với tuyết. Nhưng năm nay tôi không dám ra ngoài không biết vì nhiệt độ quá lạnh hay vì cả năm nay lo tránh né Covid tôi đã quen ở trong nhà rồi? Mở cửa thấy hàng xóm và xe cộ đậu trước mọi nhà đều im lìm trong tuyết trắng phủ kín chứng tỏ hàng xóm tôi cũng đang cố thủ trong nhà. May mà hai ngày cuối tuần, tôi ái ngại tự hỏi thứ hai hàng xóm tôi sẽ... ra sao vì họ sẽ phải đi làm, không phải ai cũng tuổi về hưu như tôi mà có dư thì giờ ngồi than trời trách đất. Tôi bỗngba phải, thương nhớ làm sao cái nắng nóng của mùa hè Texas, cao điểm lên đến trăm độ F. mà những lúc đó tôi đã... không tiếc lời than van trách móc cái nóng ấy, thậm chí còn "đe dọa" sẽ dọn đi tiểu bang khác khi một ngày hè nhà bị hư máy lạnh thợ chưa kịp đến sửa. Nhưng bây giờ thì ngược lại, tôi mong ước có ngay cái nóng cả trăm độ ấy để tuyết chóng tan đi, để cái lạnh mau biến mất.

Thứ sáu Feb. 19 nhiệt độ tăng lên được 35 độ, chẳng ầm áp gì nhưng một chút tin vui là thành phố thông báo sẽ đổ rác như lịch trình thông lệ, ngày mai thứ bảy những xe rác lại đi thu gom từng nhà. Tôi thêm hào hứng

muốn đi chợ vì nhà hết rau xanh, ngay cả củ cà rốt hàng ngày vẫn đầy đó trong tủ lạnh nay cũng không còn. Một ngày không có rau bữa cơm trống vắng như một ngày ... không có anh với những cô nàng đang yêu. Đến chợ Mễ và chợ Mỹ thiên hạ chắc cũng như tôi, mấy ngày giam cầm trong nhà có gì ăn nấy hôm nay thời tiết khá hơn một chút họ cũng cần đi chợ mua thêm thực phẩm hèn gì nhiều quầy hàng bị vét sạch sẽ trống trơn. Đã thế vài quầy hàng close vì nhân viên chưa đến làm việc như quầy thịt, quầy sữa tươi và không có bánh mì nóng ra lò như thường ngày. Tôi mua nhiều trái cây cam, chuối và mấy hộp blueberry.

Đến chợ Việt Nam thì tình hình khá hơn, mọi thứ vẫn bình thường đầy đủ, vì bấy lâu nay ai cũng thói quen tích trữ nhiều lương thực thực phẩm trong nhà nên hôm nay cũng như tôi họ mua thêm mà thôi. Tôi tha hồ mua rau nào cải ngọt, cải cúc, sà lách, rau thơm, đậu cô ve, nấm tươi mấy thứ...chưa biết sẽ làm những món gì nhưng vắng rau tươi mấy ngày nhớ quá... vợ vét về nhà tình sau.

Cho đến ngày hôm nay February 20 tin chính thức từ thành phố thông báo nguồn nước đã bình thường, dòng nước chảy mạnh như trước và kết quả xét nghiệm nước không hề bị nhiễm trùng, an toàn cho người sử dụng. Tôi thật sự yên tâm và vui mừng. Những nhà mất điện cũng dần dần có điện trở lại. Tôi thầm cảm phục và cảm ơn những nhân viên điện nước, những nhân viên bưu điện, nhân viên đổ rác đã không ngại thời tiết khó khăn sửa chữa và làm việc để mọi thứ tiện nghi cho đời sống hàng ngày trở lại với cư dân thành phố.

Ngày mai Chủ Nhật Feb. 21 thời tiết 57 độ F và cả tuần lễ kế tiếp con số nhiệt độ đều bắt đầu bằng con số 6 đáng yêu. Người ta có thể nghĩ đến nướng BBQ ngoài trời, mùi khói mùi thịt lại bay thơm hấp dẫn. Mùa Đông khắc nghiệt năm 2021 của nước Mỹ nói chung sẽ qua đi, nhiệt độ đang ấm dần lên, con vi khuẩn Covid sẽ bị hạn chế lây lan và nhất là dân chúng đang lần lượt được chích ngừa Covid thì sẽ không bao lâu nữa chúng ta sẽ vượt qua được cơn ác mộng này. Mùa đông 2021 của tiểu bang Texas nói riêng với những chuyện buồn và mất mát không dễ quên đi nhưng người ta vẫn phải hướng về phía trước. Những nẻo đường xa lộ hôm qua tuyết băng lạnh lẽo lại vươn mình trong nắng gió cho những chuyến xe đi về muôn nơi.

Tháng Ba lấp ló đâu đây, cuối tháng ba hoa dại đủ màu sắc và nhất là loài hoa Bluebonnet biểu tượng của Texas sẽ nở khắp nẻo đường dọc theo xa lộ chào đón mùa Xuân về. Texas lại rực rỡ Hoa mùa Xuân và rực rỡ những ngày hè nóng bỏng.

Tôi dõi hờn Texas những khi nắng nóng muốn chảy mỡ, những lúc bão lụt tan nhà nát cửa hay bão tuyết gây nhiều thiệt hại như năm nay nhưng tôi vẫn yêu Texas và chẳng bao giờ muốn rời xa.

Nguyễn Thị Thanh Dương.
(Feb. 20, 2021)